

Jan Dąbrowski, Małgorzata Mogielnicka-Urban

Maciejowice, woj. siedleckie.
Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 15, 81-82

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przebadano obszar o powierzchni 250 m². Odkryto 21 grobów ciałopalnych /numeracja 201-221/, w tym: 12 popielnicowych, 7 jamowych i 2 duże groby ze śladami trumny z kłody drewnianej. W jednym z grobów popielnicowych przepalone kości ludzkie wystąpiły w trzech naczyniach. Groby jamowe zakładane były w niewielkich, dobrze czytelnych jamach, zazwyczaj kolistego kształtu. Na uwagę zasługują dwa duże groby ze śladami trumny z kłody drewnianej /tzw. groby typu kietrzańskiego/.

W oparciu o materiał ceramiczny i przedmioty z brązu, groby odkryte na cmentarzysku w Krzanowicach datować można na schyłek II i III okres epoki brązu, z wyjątkiem grobu nr 220, który datowany jest na V okres tej epoki.

Badania będą kontynuowane.

MACIEJOWICE
woj. siedleckie
Stanowisko 1

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Epoki Metali
w Warszawie

Badania prowadzili doc. dr hab. Jan Dąbrowski i dr Małgorzata Mogielnicka-Urban. Finansował BBiDZ w Siedlcach. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko grupy mazowiecko-podlaskiej kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest na niewielkim wzniesieniu na lewym brzegu Okrzejki. Przekopano 88,55 m², eksplorując 70 obiektów; 1 grób jamowy, 2 nieokreślono, 62 popielnicowe /w tym 2 zbiorowe/ i 5 naczyń nie zawierających kości. Występowały one najczęściej na głębokości 18-30 cm, rzadziej 31-45 cm, sporadycznie niżej. Zarysy jam zaznaczyły się tylko w 3 grobach popielnicowych. W prawie połowie grobów wyróżniono naczynia przykrywające, przeważnie płacki lub misy, rzadziej inne. W 4 grobach znaleziono przystawki, a w 2 drobne ozdoby brązowe. Wśród kości z kilku popielnic wystąpiły okrzeski krzemienne, a w jednej spory kamień. W 7 wypadkach kości mieszane były z resztkami stosu. Popielnicami były na ogół naczynia wazowate baniaste lub dwustożkowe, rzadziej chropowate, a raz kubek. Wśród odkrytych pomiędzy grobami naczyń nie zawierających kości wyróżniono czerpaki, amforkę, kubek, naczynko esowate.

W badanej części cmentarzyska występują groby przynajmniej z dwu faz jego użytkowania; w 7 wypadkach stwierdzono nawarstwianie się lub uszkodzenie obiektów. Z warstwy ziemi ornej pochodzi fragment wapiennej formy odlewniczej. Dalsze badania tego cmentarzyska są celowe, gdyż już w tej chwili jest ono na tym terenie trzecim, co do ilości

odkrytych grobów i dostarcza materiałów z okresu dotychczas tu słabo poznanego. Obecny stan zachowania obiektu pozwala jeszcze na jego systematyczne badanie, ale wprowadzenie orki traktorowej może spowodować całkowite jego zniszczenie.

Prace będą kontynuowane.

MADEŁY, gm. Pątnów
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

patrz
okres halszacki

MAJDAN ZAHORODYŃSKI,
gm. Siedliszcze
woj. chełmskie

patrz
neolit

MECHNICE, gm. Kępno
woj. kaliskie
Stanowisko 1

Wojewódzki Konserwator
Zabytków w Kaliszu
Biuro Badań i Dokumentacji
Zabytków

Badania prowadził mgr Jerzy Wojciechowski. Finansował WKZ w Kaliszu. Drugi sezon badań: Cmentarzysko ciałopalne podgrupy kępińskiej grupy górnośląsko-małopolskiej kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu.

Cmentarzysko w Mechnicach położone jest poza obrębem wsi na wzgórzu zwanym przez okoliczną ludność "Pokora", na jego południowym stoku.

Zbadano powierzchnię 3 arów. Wyeksplorowano łącznie czterdzieści sześć pochówków ciałopalnych, tak popielnicowych, jak i jamowych. Ustalono północny zasięg cmentarzyska. Natrafiono na częściowo wyrabowane bruki kamienne, pod którymi znajdowały się pochówki. Były one wyposażone najczęściej w naczynia gliniane, tj. stożkowate misy z wywinętym wylewem, dwuuche garnki doniczkowate lub esowate, czerpaki z uchem taśmowatym, dwustożkowate kubki z poziomo przekłutymi uchami, a także dwustożkowe dzbany zdobione ornamentem pionowych żłobków na załomie brzuśca. Charakterystycznym elementem zdobniczym powtarzającym się w wypadku mis było ucho umieszczone tuż pod krawędzią wylewu lub na brzuścu naczyń. Niektóre pochówki wyposażone były także w ozdoby brązowe między innymi znaleziono bransoletę brązową, spiralnie zwinięty drut brązowy, 11 sztuk guzików oraz fragmenty innych przedmiotów z brązu, których funkcji nie można określić z uwagi na silne ich przetopienie w ogniu.

Z uwagi na intensywne niszczenie cmentarzyska głęboką orką konieczne jest kontynuowanie badań wykopaliskowych w następnych latach.